

BUITENLANDREIS CATALONIË – 10 T/M 17 SEPTEMBER 2022

ZATERDAG 10 SEPTEMBER – DOOR HAN

Na wat schermutselingen op het forum waarbij verschillende opties voorbij komen, is het uiteindelijk Mark (rsvmakkie) die op 5 januari 2022 met het plan komt om Can Lluís in noord Spanje te boeken. In het achterland van de Costa Brava, in een arcadisch landschap, ligt de geheel gerestaureerde masía Can Lluís, compleet met zwembad. Can Lluís ligt twee kilometer buiten het middeleeuwse dorpje Cistella, midden in de natuur, op 240 meter hoogte, aan de voet van de Pyreneeën, en met uitzicht op de Middellandse Zee. Dit ziet er top uit en er zijn vrij snel voldoende deelnemers om de boeking definitief te maken. TOP !!

We zijn met 8 man en 2 dames (Judith en Hannah met Anton) en de reis naar Spanje doen we op verschillende manieren, compleet op de motor en geheel of gedeeltelijk met aanhanger of bus.

Jos (The Marshall) pikt mij op vrijdagavond op, we rijden de hele nacht door en zaterdag tegen 15:00 zijn we bij Carien en Rinus in Cistella. Vlak bij het eindpunt nog wat gedoe met een smalle afgesloten privé weg, dus aanhanger afkoppelen en met de hand omkeren, pff. Can Lluís is prachtig gerestaureerd vanaf 2005 en wordt sinds 2007 verhuurd. We hebben ruime kamers, keuken, zit- en badkamers. Het zwembad is ook helemaal prima !

Carien en Rinus hebben het prima voor elkaar en het ontbijt en diner zijn top geregeld met veel lokale ingrediënten en voldoende wijn. Hoogtepunt : de heerlijke slakken op donderdag 😊

De wegen in noord Spanje zijn over het algemeen zeer goed, een enkel bospaadje daargelaten. Er zijn voldoende routes gepland maar ook met TomTom is een mooie dagroute met een paar waypoints snel gemaakt, kronkelwegen in overvloed. Er wordt een verdeling gemaakt voor het schrijven van een verslagje voor het Clubblad , de vakantie kan beginnen !!

MAANDAG 12 SEPTEMBER RONDJE OM VIC – DOOR ANTON

Na een heerlijk ontbijt tegen tien de motoren gestart en samen met Oscar en Gert-Jan begonnen aan een rondje om de stad Vic van 390 km.

's Ochtends buiten ontbijten

Prachtige binnendoor wegen door het glooiende Spaanse land, met bochten, bochten en nog eens bochten. Voor de koffie dachten we toch al lekker aan het sturen te zijn totdat we door 2 locals voorbij gestoken werden, die waren lokaal goed bekend!

In Anglés een lekker bakje koffie gehad en toen door via de prachtige GI-542, het hield maar niet op met de bochten. Wat mij ook opviel was dat elk dorpje wel een barretje heeft waar je prima kan eten en drinken en verder tankstations in overvloed.

Lunch

Na een lange dag sturen, echt wel intensief te noemen met al die kronkelwegen en temperaturen van 30-37 graden, is het dan heerlijk om bij Can Lluís nog even een duik in het zwembad te nemen.

's Avonds weer mogen genieten van de kookkunsten van Carien en Rinus, die elke avond een heerlijke maaltijd voor ons klaar wisten te zetten.

WOENSDAG 14 SEPTEMBER – DOOR MACHIEL

Woensdag was de dag dat Andorra op de route stond, met als eerste 200 km van een route die Anton met veel zorg in elkaar had gezet voor de vakantie. Op de terugweg van Andorra zouden we misschien nog het laatste deel van Anton's route pakken maar dat bleek toch wat aan de lange kant te zijn.

Die dag hebben we uiteindelijk 501 kilometer gereden en waren we net op tijd voor het avond eten terug. Op de terugweg hebben we bijna de hele N-260 afgereden deze liep mooi langs wat bergen en slingerde mooi voor het wat snellere werk.

Op de rechte stukken kon ik Gert-Jan en Oscar dan weer wat bij benen. Het was de langste route die ik op deze vakantie gereden heb. We hebben niet veel tijd besteed aan foto's maken en heb dus ook maar twee foto's waar van een van het eten van die middag in Andorra.

Dat was trouwens een erg sjiek restaurant waar we een beetje uit de pas vielen met ons lederen motorjack. Maar het eten was erg lekker en niet eens duur. De tweede foto was nog even snel op een bergpas van de N-260 net voordat Gert-Jan het gas weer open draaide.

Want daar komen we natuurlijk voor.

Graag wil ik iedereen nogmaals bedanken voor alle vriendelijkheid en openheid dit siert de ARA echt.

Op naar volgend jaar en ben benieuwd op wat voor mooie plaatsen we dan gaan uitkomen?!

WOENSDAG 14 SEPTEMBER – DOOR HAN

Het plan voor vandaag is om met Rob, Mark, Jos en Han een rondje Andorra te maken. Het is enkele reis ongeveer 200 km dus er wordt een simpele route in TT gemaakt. Met een paar waypoints ontstaat een top route, veel bochten, prachtige passen en schitterende wegen.

Na een goed ontbijt gaan we rond 9:30 starten, het 1^e stuk van de route gaat voorspoedig en het is tijd voor koffie we proberen wat restaurantjes maar ze zijn helaas gesloten. We rijden verder en in de wat grotere plaats La Molina (ski-oord) vinden we een gezellig koffie barretje. Tijd voor Cortado en Cappuccino. De eigenaar is gezellig en heeft oog voor de mooie motoren en wenst ons na het betalen zeer uitbundig een goed vervolg van onze trip.

Voor Rob is dat dus weer gezellig motor aanduwen 😊 Het vervolg van de route naar Andorra is prachtig, strak asfalt en schitterend uitzicht over de Pyreneeën. Bij Andorra aangekomen is er een klein oponthoud bij de douane maar al snel kunnen we door. Tijd om een lunch te scoren. Rob zoekt het hogerop, we moeten uiteraard rekening houden met zijn defecte startmotor. We proberen een restaurant op een helling van 45 graden maar is helaas gesloten, dan weer terug richting centrum waar we een heerlijk broodje ham/kaas scoren.

Na de lunch weer terug naar Can Lluís, de route is grotendeels hetzelfde. Deert niet want het is heerlijk sturen over dit soort wegen. Na een tankstop zijn we weer op tijd terug voor een verfrissende plons in het zwembad. Bier stond al koud in de koelkast. Weer een topdag met goed gezelschap en prachtig weer 😊

DONDERDAG 15 SEPTEMBER – DOOR JOS

Vandaag is het plan om de wat betreft sturen en uitzichten, de mooiste weg van Europa te rijden.

Namelijk de GI 682 van Sant Feliu de Guíxols naar Tossa de Mar.

Rond 09.30 uur vertrokken we en via het pittoreske stadje Figueres, waar onder andere Maverick Viñales en Salvador Dali geboren zijn, ging het via mooie slingers richting Gerona en vervolgens Sant Feliu de Guíxols.

Hier werd een terrasje gezocht
in de buurt van een afdaling
(Robs startmotor was namelijk
stuk 😞, dus hij moest
aangeduwd worden)

Nadat de koffie met versnapering op was, werd een poging gedaan om de Tuareg weer aan de praat te krijgen.

Deze had er niet zo'n zin en pas na 5 keer aanduwen door Machiel (via het stepje) sloeg hij aan. Het was maar ruim 30 graden, maar voelde inmiddels aan als 40.

Nou, snel de stad uit en zorgen voor rijwindkoeling. De weg was inderdaad super, geweldige uitzichten, weinig verkeer en de ene slinger na de andere. Af en toe werd er een stop gemaakt voor de nodige piccies.

Dan is dat bruine gebeuren wat wij hier zee noemen toch maar een aanfluiting.

Maar zoals altijd, aan alle moois komt een einde en dus werd er in Tossa nog een hapje gegeten en besloten om een kortere route terug te nemen (het was te warm).

Al met al een mooie maar inspannende dag, envanavond krijgen we SLAKKEN!!

Ik had zo'n heftige lunch dat ik er maar 1 op kreeg. 😊

De smaak was niet eens zo verkeerd, maar ik hou niet van eten met de handjes en was een grote knoeiboel. Je moest nl. met een satéprikker zo'n ding uit de schaal vissen, vervolgens in je mond schoon sabbelen en dan met de prikker het beest uit zijn huis zien te krijgen. Mijn feestje was het niet.

Verder een top vakantie waarvoor dank aan Mark en iedereen die er gezellig bij was.

VRIJDAG 16 SEPTEMBER – DOOR ROB

Inmiddels zitten we al weer een kleine week in ons "Base-Camp" gelegen in de heuvels boven Figueres in een zeer comfortabele B&B genaamd Can Lluís. We maken dagelijks langere of kortere ritten òf richting de costa òf richting Andorra/Pyreneeën. Het is erg comfortabel om 's avonds na een warme rit een lekkere duik te kunnen nemen en de wetenschap dat er een heerlijk 3 gangen maal geserveerd gaat worden is erg prettig.

Ik ben voor het eerst met de Tuareg op een ARA uitje mee en de lichte twin all road van Aprilia doet het goed. Het is een fijn stuurapparaat. Een ideale combinatie van niet teveel kg en toch voldoende PK. Met mijn 190cm is de ergonomie prima je kan makkelijk gaan staan en lange ritten zijn geen probleem.

Ik heb de originele Pirelli Scorpions vervangen door Metzeler Tourance Next 2, omdat de motor toch voornamelijk op verhard gebruikt wordt en dat net even wat comfortabeler is. Het incidentele grind of zandpad neem ik wel op de koop toe. Bandjes bevallen prima.

Hoe fijn de motor ook rijdt, ze moet wel willen starten en daar is ze op maandagmiddag onderweg bij een tussenstop opeens mee gestopt. Wel thuis gekomen boven op de berg en de volgende ochtend op het pad, de berg af momentum opbouwen, starten, en maar eens langsrijden bij de lokale aprilia dealer in Figueres. Aardige mensen van Technimoto. Hadden alle aprilia's staan. Die bevestigen wat we al dachten: startmotor kaput! Ze bestellen een nieuwe voor me die later die week gemonteerd kan worden. Tot die tijd een beetje improviseren...

Gelukkig was ik op pad met clubgenoten die weten hoe je een Tuareg aanduwt met 1 voet tegen het duostepje! Anders was het niet te doen, dank m.n. aan Jos en Machiel, klasse. Dan komt het bericht: de startmotor is er! Vrijdagochtend kan je langskomen voor montage. Toch fijn.

Terwijl Technimoto de reparatie onder garantie verricht ben ik met Mark en Jos cultureel bezig geweest. We hebben het museum van Salvador Dali bezocht. Dali was extravagant, maakte zowel surrealistisch als klassiek werk maar schuwde een commercieel uitstapje niet. Zo is hij bijvoorbeeld verantwoordelijk voor het logo van de Chupa Chup lollies.

Als je naar zijn werk in het museum kijkt zegt de gemiddelde hollander waarschijnlijk echter dat de man een beetje getikt was.. :-D

Zo beweerde hij inspiratie uit de kosmos te ontvangen via de opstaande punten van zijn snor... toch interessant.. misschien ook maar eens een snor laten staan.

En is de Tuareg klaar. Keurig geregeld hoeft niks te betalen of ondertekenen. Prima service! En dan ga ik met de beide Tuono's nog even een stukje rijden.. geen ingewikkelde route, gewoon de bergen in we zien wel.. En tja voordat je het weet rijd je dan een uur over smalle bergpaadjes die voor een Tuareg al uitdagend zijn laat staan een Tuono! Dwars door een natuurgebied, sorry boys, bordje gemist... ☺

Natuurlijkhebbers als we zijn genieten we van de uitzichten maar zijn we wel blij als we uiteindelijk op ons bospad weer wat tekenen van de bewoonde wereld aantreffen. Een waarschuwingsbord voor overstekende schoolkinderen midden in een verlaten bos, toch maar even kiekie maken. Dan lekker lunchen in Figueres en daarna maar weer naar ons camp voor een duikje.. en horen waar de anderen geweest zijn. Je hoeft niet elke dag een route van een paar honderd km te rijden dit is ook leuk!

Morgen mogen we alweer op huus an.. zo'n week vliegt om! Met Oscar en Mark rijd ik nog een kleine 500km door Frankrijk. Wat is dat toch ook een mooi motorland! De laatste km naar het stuwmeer van Cantal geven alweer voldoende inspiratie voor een volgende trip.....

SFEERIMPRESSIE

